

Dobrovolní mučedníci, náboženští fanatikové.

Odporní jsou lidé, kteří si dobrovolně působí bolest a strádání, aby se tak stali Bohu milými! Oni všichni nikdy nedojdou do říše nebeské!

Místo aby se z vděčnosti za své bytí radovali z krásného stvoření, trýzní a mučí své často dříve zdravé tělo nejrouhavějším způsobem nebo mu škodí svévolným ukládáním všelijakého strádání a odříkání ... aby v tom před **lidmi** platili za veliké nebo před sebou samými k vlastnímu uspokojení a vlastnímu vyvyšování v domýšlivém vědomí zcela zvláštního činu.

To je přece všechno jen zlý, odporný výrůstek veliké domýšlivosti nejnižšího druhu! Žádost bezpodmínečně za něco platit, za každou cenu! Jedná se přitom téměř vždy o osoby, které jsou o sobě přesvědčeny, že nějakým jiným způsobem by nikdy nemohly dojít uplatnění. Které tedy zcela přesně cítí, že jsou neschopné, aby vykonaly něco velikého a tím se zviditelnily. Jsou přesvědčeny o své malosti.

Samy sebe klamajíce, považují přesvědčení o své malosti za pokoru! Avšak ta to není; neboť to dokazují žádostí být nápadnými. Jen samolibost a ješitnost žene je k tak odporným věcem. Nejsou to zbožní nebo pokorní služebníci Boží a nesmí se považovat za svaté, nýbrž za svévolné **hříšníky**! Za takové, kteří za své hříchy očekávají obdiv a za svou lenost pracovat odměnu!

I když mnozí z nich vůbec nedojdou k vědomí tohoto velkého hříchu, protože sami k vlastnímu „vyvýšení“ si jej nechtějí jako hřích připustit, tak to nic nemění na skutečnosti, která v účinku zůstává vždy jen taková, jaká **skutečně** je, avšak ne taková, jakou by člověk chtěl sobě i jiným předstírat.

Tito lidé jsou před Bohem jen **hříšníky**, protože ve svém svévolném nebo tvrdohlavém chování vzpírají se jeho prázákonům stvoření, poněvadž jim svěřená těla nevyživují a neošetřují tak, jak je to nutné, aby se v těle rozvinula síla, aby bylo způsobilé poskytnout duchu na zemi pevnou půdu, zdravý a silný nástroj k obraně a přijímání a aby současně mocně sloužilo duchu jako štít a meč.

Je to jen důsledek onemocnění mozku, chtít odporovat přírodním zákonům, aby se tím zviditelnili a stali se nápadnými; neboť zdravý člověk nebude se nikdy domnívat, že by Boží vůli v prázákonech stvoření mohl beze škody pro sebe i jen o vlásek odklonit nebo vylepšit.

Jak pošetile, dětinsky rozmarně nebo směšně se to přece jeví, když se nějaký člověk na celý svůj pozemský čas odebere do dutého stromu nebo nechá zcela ztuhnout část těla či sám sebe rozdrásá nebo pošpiní!

Člověk se může snažit, jak chce, aby pro to našel důvod, který by mu poskytl k tomu oprávnění nebo také jen smysl toho, avšak je a zůstává to zločinem vůči jemu svěřenému tělu, a tím zločinem proti vůli Boží!

K nim patří také nesčetní mučedníci ješitnosti a módy!

Nevěnujte takovýmto lidem již více žádnou pozornost! Uvidíte, jak rychle se změní, jak málo hluboké je jejich přesvědčení.

Fanatik jde ve své tvrdohlavosti ke zkáze! Není hoden toho, aby se pro něj truchlilo; neboť takovýto lidský duch nikdy neprokázal nějaké **hodnoty**.

A jako se tisíce tímto způsobem proviňují na svém pozemském těle a tím se rouhavě obrací proti Boží vůli, přesně tak jsou i tisícírá provinění na duši!

Veliký je například zástup těch, kteří trvale žijí pod jimi samými vytvořeným tlakem, že jsou na světě těmi nejodstrčenějšími. Zbaveni štěstí, zanedbávání od svých spolubližních a mnoho jiného. Přitom však kladou sami zcela neoprávněné nároky na své bližní, plní závisti působí rozkladně na své okolí, a nakládají si tím jen vinu za vinou jako těžké břemeno. Tvoří havěť, která musí být v soudu rozšlapána, aby mohl mezi lidmi konečně přebývat nezkalený mír, radost a štěstí.

Avšak oni nemučí rozmary jen své bližní, nýbrž zraňují při tom své **vlastní** duševní tělo tak, jako náboženští fanatikové škodí svému tělu hrubohmotnému. Tím se **obzvláště** proviňují proti Božímu zákonu tím, že bezohledně zraňují všechny nutné obaly svěřené jejich duchu, takže duch je nemůže používat ve svěžím zdraví a v plné síle.

Daleko jdou následky takového jednání hanobitelů svých pozemských nebo duševních těl! Ducha to zastaví, uškodí to jeho neodkladnému, nutnému vývoji, a může to vést dokonce i k věčnému rozkladu, ztracení. Avšak ti všichni, když se budou řídit

dolů, budou se domnívat, že tím trpí bezpráví!

V základě jsou však jen opovrženíhodnými tvory, kteří nejsou hodni, aby se směli radovat!

Nevšímejte si jich proto a vyhýbejte se jim; neboť si nezasluhují ani jedno dobré slovo!